

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

09 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena, Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Baciui Ivan și de către avocatul acestuia, Furtună Viorel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui

Baciui Ivan xxxx xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 17.06.2019 – 19.12.2019;

Instanța de apel: 10.01.2020 – 10.03.2020;

Instanța de recurs: 02.07.2020 – 09.02.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central 19 decembrie 2019, Baciui Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani;

- art.152 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Baciui Ivan i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Baciui Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Baciui Ivan, la data de 10.08.2018, aproximativ la ora 20:10, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând împreună cu Nedvetzki Olga, având asupra lor pistolul neletal de model „Ecol Alp 2”, s-a deplasat în r-nul Anenii Noi sat. Floreni str. Cobzarilor 21 la domiciliul Alionei Doloșcan, unde inițial în curtea casei, iar apoi și în stradă din intenții huliganice, demonstrând o obrăznicie deosebită și o lipsă totală de respect față de societate, încălcând liniștea publică, în prezența la mai multe persoane, inclusiv minori, a numit-o cu diferite cuvinte necenzurate și a maltratat-o Doloșcan Aliona, aplicându-i lovituri cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, trăgând-o de păr și lovind-o de perete, provocându-i astfel dureri fizice și vătămări corporale. Apoi folosind pistolul de model

„Ecol Alp 2”, i l-a pus la cap Alionei Doloșcan și demonstrativ a amenințat-o că o omoară.

Tot Baciú Ivan, la data de 10.08.2018, aproximativ la ora 20:10, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul Alionei Doloșcan în r-nul Anenii Noi sat. Floreni str. Cobzarilor 21, în timpul acțiunilor sale huliganice i-a aplicat mai multe lovituri cu mâinile și 2 picioarele pe diferite părți ale corpului Alionei Doloșcan, provocându-i fractura coastei a IX pe stânga care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală medie.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul Furtună Viorel în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Baciú Ivan să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii, și că inculpatul a acționat în legitimă apărare și încetarea procesului penal, pe capătul de acuzare ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal în legătură cu împăcarea părților.

În motivarea apelului, apărarea a invocat dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță, indicând că din cumulul de probe administrat în respectiva cauză penală nu a fost demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Totodată, apelantul a menționat că, prima instanță a adoptat soluția incorectă de condamnare a inculpatului Baciú Ivan, or, acesta urma să fie achitat de sub învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal și încetat procesul pe capătul de acuzație ce ține de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

A menționat, că ceia ce tine, nemijlocit de fapta prejudicabilă incriminată inculpatului în baza art.287 Cod penal, prevede că huliganism constituie acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită. Același articol la alin.(3) stipulează, că se consideră huliganism agravat, acțiunile prevăzute la alin.(1) sau (2), dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Pentru calificarea corectă a faptelor prin prisma art.287 alin.(3) Cod penal, urmează de a se călăuzi de prevederile, Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre huliganism”, conform căroră „La stabilirea armei de foc sau armei albe, instanțele de judecată v-or ține cont că, în conformitate cu art.129 alin.(1) Cod penal, prin „arme” se înțeleg „instrumentele, piesele sau dispozitivele astfel declarate prin dispozițiile legale”. Asemenea dispoziții legale se conțin în Legea privind regimul armelor și al munițiilor, cu destinație civilă. Excepții constituie armele care nu sunt utilizabile, în vederea vătămării integrității corporale sau sănătății (de exemplu: arma dezactivată, arma de recuzită, arma de panoplie; arma inutilizabilă etc.), astfel precizând că pistolul de model “Ecol Alp 2” nu poate cauza vătămări integrității corporale sau sănătății, acțiunile lui Baciú Ivan, ce țin de amenințarea cu acel pistol a părții vătămăte, nu pot fi calificate conform normei prevăzute la alin.(3) al articolului 287 Cod penal.

De asemenea, a susținut că, calificarea acțiunilor lui Baciú Ivan conform oricărui alt alineat al art.287 Cod penal, menționând Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre huliganism” care indică, că instanțele judecătorești urmează să delimiteze huliganismul de alte infracțiuni în dependență de

sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite de el.

Totodată, infracțiunea, prevăzută la art.287 Cod penal, are în calitate de semn secundar obligatoriu al laturii subiective motivul infracțiunii, care este unul special - motivul huliganic. Or, punctul 18 al aceleiași Hotărâri prevede că „Motivele huliganice sunt inerente, în cazul infracțiunii, prevăzute la art.287 Cod penal, în acest context, instanța de judecată este necesar să țină cont de diferența dintre motivul infracțiunii și pretextul de a comite infracțiunea. La baza motivelor huliganice poate fi o emoție negativă, însoțită de o izbucnire emoțională, aparent, fără un anumit motiv, lipsită de vreun pretext, fie are la bază un pretext neînsemnat sau inventat”.

A mai indicat, că din depozițiile părții vătămate și a martorilor este clar că Ivan Baciuc a acționat pentru a respinge atacul asupra soției sale.

Cu referire la condamnarea lui Baciuc Ivan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, a menționat că lipsește legătura causală între leziunile corporale stabilite la Doloșcan Aliona și incidentul avut între inculpat și ea la data de 10 august 2018, în al doilea rând chiar cu condiția că leziunile au fost cauzate de Baciuc Ivan, acesta a acționat în legitimă apărare și în al treilea rând, partea vătămată și inculpatul s-au împăcat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, a fost respins apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că inculpatul Baciuc Ivan, deși nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.287 alin.(3) lit. b) și 152 alin.(1) Cod penal, vinovăția acestuia se dovedește prin cumulul de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume, declarațiile părții vătămate Doloșcan Aliona; declarațiile martorilor Baciuc Elena; Carauș - Dumitrașcu Tatiana; Baizirganova Galina; Agaci Vladislav; Buzdugan Alexandru; ordonanța de pornire a urmăririi penale nr. 2018250369 din 21.08.2018 (f.d.1, vol. I); ordonanța de pornire a urmăririi penale nr. 2019250032 din 15.01.2019 (f.d.4, vol. I); ordonanța privind conexarea cauzelor penale din 16.01.2019 (f.d.8, vol. I); procesul verbal de consemnare a plângerii verbale din R-1 cu nr.437 din 10.08.2018 (f.d.26, vol. I); procesul - verbal de consemnare a plângerii verbale din R-1 cu nr.040 din 14.01.2019 (f.d.27, vol. I); procesul - verbal de examinare a obiectului și fototabelul din 14.11.2018, prin care a fost examinată arma de model ”Ecol Alp 2”, calibru 9 mm, seria E 2 AP 16010005. (f.d.47-50, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 14.11.2018, prin care a fost recunoscută în calitate de corp delict „arma de model ”Ecol Alp 2”, calibru 9 mm, seria E 2 AP 16010005” (f.d.51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201809D0161 din 26.12.2018 (f.d.74-75, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 10.10.2018 între bănuitul, Baciuc Ivan și partea vătămată, Doloșcan Aliona (f.d.89-90, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 10.10.2018 între bănuitul, Baciuc Ivan și martorul, Baciuc Elena (f.d.91-92, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 14.12.2018 între învinuitul, Baciuc Ivan și martorul, Bazerganova Galina (f.d.93-94, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 26.12.2018 între învinuitul, Baciuc Ivan și martorul, Agaci Vladislav (f.d.95-96, vol. I); procesul - verbal de ridicare din 11.09.2018 prin care de la învinuitul, Baciuc Ivan s-a ridicat un CD cu înregistrări video efectuate la 09.08.2018 (f.d.104, vol. I); procesul - verbal de examinare a obiectului din 11.09.2018, prin care au fost examinate înregistrările video ridicate la 11.09.2018 de la Baciuc Ivan (f.d.105, vol. I).

Instanța de apel a constatat, că Baciuc Ivan a săvârșit infracțiunile incriminate, iar acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță în baza art.287 alin.(3) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan

ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei și comise cu obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane și cu aplicarea armei și art.152 alin.(1) Cod penal după indicii calificativi: vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății.

Instanța de apel a precizat, că analizând declarațiile părții vătămate, martorilor a considerat că acestea sunt veridice, relatează adevărul, sunt consecvente, consecutive pe tot parcursul procesului, care coroborează cu probele materiale scrise cercetate în ședința de judecată.

Totodată instanța de apel a conchis că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia, deoarece probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunilor imputate inculpatului. Or, versiunea inculpatului reprezintă o poziție de apărare, ce nu corespunde adevărului, nu are suport probatoriu și urmărește scopul evitării răspunderii penale.

În continuare instanța a expus reperele teoretic-practice cu privire la componența de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) lit. b) Cod penal, totodată menționând și faptul că din circumstanțele constatate în ședința de judecată prima instanță corect a concluzionat că, s-a constatat faptul că inculpatul Baciuc Ivan a săvârșit faptele în speță într-un loc public (aflându-se inițial în curtea casei, iar apoi și în strada Cobzarilor din satul Floreni r-nul Anenii Noi încălcând grosolan ordinea publică, fără pricină, din intenții huliganice, în prezența mai multor persoane inclusiv copii minori, în loc public, cu folosirea pistolului de model „Ecol Alp 2”, pe care i l-a pus la cap Alionei Doloșcan și demonstrativ a amenințat-o că o omoară), fiind încălcată grosolan ordinea publică.

Leziunile corporale provocate părții vătămate se confirmă și prin concluzia raportului de expertiză judiciară nr.201809D0161 din 26.12.2018 potrivit căruia Alionei Doloșcan, i-a fost cauzată fractura coastei a IX pe stânga care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală medie (f.d.74-75, vol. I).

Instanța de apel a menționat că, nu pot fi reținute alegațiile părții apărării, precum că atât partea vătămată cât și inculpatul au depus cereri de încetare a procesului penal pe motivul împăcării pe capătul de acuzare potrivit art.152 alin.(1) Cod penal, întrucât prima instanță just a apreciat critic aceste cereri, or inculpatul Baciuc Ivan având o atitudine indiferentă față de judecată, nu s-a prezentat la mai multe ședințe de judecată, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, iar aplicarea față de inculpat a măsurii preventive arestul preventiv cu anunțarea în căutare a acestuia nu și-au realizat scopul propus, motiv din care instanța corect nu a admis cererile de încetare a procesului pe motivul împăcării, în condițiile în care împăcarea este personală și urmează să se producă prin prezența în fața instanței, pentru a explica efectele împăcării.

S-a menționat că, în acțiunile inculpatului Baciuc Ivan se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi: vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, or declarațiile inculpatului, date la stadia urmăririi penale, prin care neagă comiterea faptei, creează dubii rezonabile sub aspect de veridicitate, iar faptul că inculpatul Baciuc Pavel nu-și recunoaște vinovăția instanța o consideră ca o modalitate de apărare a sa, îndreptată spre eschivarea de la răspunderea penală, or, declarațiile lui nu coroborează cu alte probe administrate, fiind în contradicție cu acestea.

La fel, instanța de apel a menționat că, nu pot fi reținute nici alegațiile părții apărării, precum

că nu a fost dovedită legătura cauzală dintre fapta inculpatului și consecințele survenite, pe când în urma acțiunilor infracționale ale lui Baciú Ivan, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201809D0161 din 26.12.2018 Alíonei Doloșcan, i-a fost cauzat fractura coastei a IX pe stânga care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală medie, prin ce se stabilește legătura cauzală dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate alegațiile părții apărării precum că inculpatul Baciú Ivan a acționat în stare de legitimă apărare, or potrivit art.35 Cod penal sunt prevăzute cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, printre acestea regăsindu-se și legitima apărare, temei pentru instituirea ultimei, servind atât lipsa caracterului prejudiciabil, fapta prezentându-se ca o activitate social-utilă, cât și lipsa de vinovăție, căci făptuitorul nu acționează cu voință liberă, ci constrâns de necesitatea apărării valorilor sociale amenințate grav prin atac periculos.

Conform alin.(2) al art.36 Cod penal, este în stare de legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a respinge un atac direct, imediat, material și real, îndreptat împotriva sa, a altei persoane sau împotriva unui interes public și care pune în pericol grav persoana sau drepturile celui atacat ori interesul public.

Instanța de apel a reținut că o altă condiție implicită a apărării legitime perfecte impune proporționalitatea apărării în raport cu gravitatea pericolului și cu împrejurările în care s-a produs atacul ori în condițiile în care s-au depășit limitele acestei proporționalități.

Prin urmare, instanța de apel a statuat că concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

Instanța de apel a notat că la individualizarea pedepsei, s-a ținut cont de criteriile enumerate de art.art.7, 75 Cod de procedură penală, gradul de pericol social al faptelor săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, pedeapsa aplicată fiind corectă, echitabilă, care vine în concordanță cu cerințele legislației în vigoare.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel inculpatul Baciú Ivan și avocatul acestuia, Furtună Viorel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Inculpatul, fără a indica un temei concret din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului declarat a menționat că, instanța de apel nu a dat o apreciere corectă probelor, care ar demonstra vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate.

5.2. Avocatul Furtună Viorel în numele inculpatului, invocând drept temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului invocă că argumentele apărării, nu au fost apreciate de către instanța de apel, aceasta limitându-se doar la enumerarea probelor acuzării.

Apărarea subliniază, că instanța de apel a menținut soluția de condamnare adoptată de către prima instanță în privința inculpatului, fără o apreciere corespunzătoare în parte a probelor administrate la caz și fără oferirea răspunsurilor asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând în cele din urmă o soluție insuficient motivată în raport cu argumentele apelantului și circumstanțele cauzei. Se mai susține că, în acțiunile lui Baciú Ivan lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii

prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, luând în considerație, că pistolul de model “Ecol Alp 2” nu poate cauza vătămări integrității corporale sau sănătății, or, acțiunile lui Baciú Ivan, ce țin de amenințarea cu acel pistol a părții vătămate, nu pot fi calificate conform normei prevăzute la alin.(3) art.287 Cod penal.

De asemenea invocă faptul că, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.4 din 19 iunie 2006 „Cu privire la practica judiciară, în cauzele penale despre huliganism”, instanțele judecătorești urmează să delimiteze huliganismul de alte infracțiuni, în dependență de sensul și orientarea intenției făptuitorului, de motivele, scopurile și circumstanțele acțiunilor săvârșite.

Menționează că, infracțiunea prevăzută la art.287 Cod penal, are în calitate de semn secundar obligatoriu al laturii subiective motivul infracțiunii, care este unul special - motivul huliganic, or, potrivit pun.18 al aceleiași Hotărâri prevede că „Motivele huliganice sunt inerente, în cazul infracțiunii, prevăzute la art.287 Cod penal, și, în acest context, instanța de judecată este necesar să țină cont de diferența dintre motivul infracțiunii și pretextul de a comite infracțiunea. La baza motivelor huliganice poate fi o emoție negativă, însoțită de o izbucnire emoțională, aparent, fără un anumit motiv, lipsită de vreun pretext, fie are la bază un pretext neînsemnat sau inventat”.

În acest sens, precizează că, Baciú Ivan a acționat dintr-un motiv concret și anume din cauza că Doloșan Aliona o bătea pe soția sa cu o bătă de lemn și un furtun de cauciuc, iar cea din urmă i-a cerut ajutorul, or, din depozițiile părții vătămate și a martorilor este clar că Baciú Ivan a acționat pentru a respinge atacul asupra soției sale.

Cu referire la condamnarea lui Baciú Ivan pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, menționează că lipsește legătura causală între leziunile corporale stabilite la Doloșan Abona și incidentul avut între inculpat și ea la data de 10 august 2018, în al doilea rând chiar cu condiția că leziunile au fost cauzate de Baciú Ivan, acesta a acționat în legitimă apărare și în al treilea rând, partea vătămată și inculpatul s-au împăcat.

Sușține recurentul că, în speță, instanțele de fond, ignorând prevederile legale au examinat superficial circumstanțele cauzei și nu au dat o apreciere corectă probelor.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea argumentelor invocate în recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În opinia acuzării, instanța de apel just a constatat vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate de către organul de urmărire penală și a judecat cauza în ordine de apel cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, nefiind identificate careva erori de drept care ar genera casarea deciziei atacate.

7. Judecând recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către inculpat urmează a fi respins ca inadmisibil, iar cel declarat de către avocatul Furtună Viorel în numele inculpatului, urmează a fi admis, din următoarele considerente.

7.1. Conform art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat).

Din textul recursului declarat, Colegiul penal lărgit constată că de către recurent nu a fost indicat nici unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Din cele ce preced, Colegiul penal lărgit evidențiază că art.430 Cod de procedură penală stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală (unul sau

mai multe din acestea) și în ce constă problema de drept de importantă generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii.

Colegiul penal lărgit, verificând motivele recursului declarat, constată că, inculpatul Baci Ivan nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art.430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, să ofere argumentarea nu din punct de vedere al stării de fapt, ci a problemei de drept.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, recursul declarat de către inculpatul Baci Ivan, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este în drept să completeze recursul declarat cu circumstanțe de fapt și de drept, care l-ar argumenta în acest sens.

Ținând cont de cele enunțate, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat de către inculpat urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și de conținut.

7.2. Astfel, în continuare instanța de recurs face trimitere la prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căruia instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, argumentele părții apărării se axează pe poziția că instanța de apel, examinând apelul

părții apărării și argumentele aduse în susținerea dispunerii achitării inculpatului pe capătul de acuzare ce ține comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii și încetarea procesului penal pe capătul de acuzare ce ține comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, contrar materialului probator prezentat la dosar, a dispus respingerea apelului cu menținerea sentinței, întemeindu-și soluția în baza aceluiași argumente formulate de către prima instanță, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel expuse la pct.3. al prezentei decizii.

Colegiul penal lărgit analizând decizia contestată menționează că, respingând apelul părții apărării, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerente ele urmează a fi admise ori respinse ca probe.

Cu referire la temeiurile invocate, Colegiul penal lărgit menționează că hotărârile pronunțate de către instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

În sensul dat, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel s-a limitat doar la preluarea constatărilor primei instanță, însă fără a înfăptui a analiză minuțioasă și completă a tuturor circumstanțelor cauzei, importante pentru justa soluționare a cauzei.

De altfel, din analiza textului deciziei supuse recursului, se atestă că, instanța de apel a trecut în revistă probatoriul administrat în dosar fără a oferi aprecierea acestora așa cum o cer prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, reținând aceleași probe care au fost cercetate în prima instanță, și anume: *declarațiile părții vătămate Doloșan Aliona; declarațiile martorilor Baciú Elena; Carauș - Dumitrașcu Tatiana; Baizirganova Galina; Agaci Vladislav; Buzdugan Alexandru; ordonanța de pornire a urmării penale nr. 2018250369 din 21.08.2018 (f.d.1, vol. I); ordonanța de pornire a urmării penale nr. 2019250032 din 15.01.2019 (f.d.4, vol. I); ordonanța privind conexarea cauzelor penale din 16.01.2019 (f.d.8, vol. I); procesul verbal de consemnare a plângerii verbale din R-1 cu nr.437 din 10.08.2018 (f.d.26, vol. I); procesul - verbal de consemnare a plângerii verbale din R-1 cu nr.040 din 14.01.2019 (f.d.27, vol. I); procesul - verbal de examinare a obiectului și fototabelul din 14.11.2018, prin care a fost examinată arma de model "Ecol Alp 2", calibru 9 mm, seria E 2 AP 16010005. (f.d.47-50, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din 14.11.2018, prin care a fost recunoscută în calitate de corp delict „arma de model "Ecol Alp 2", calibru 9 mm, seria E 2 AP 16010005" (f.d.51, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201809D0161 din 26.12.2018 (f.d.74-75, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 10.10.2018 între bănuitul, Baciú Ivan și partea vătămată, Doloșan Aliona (f.d.89-90, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 10.10.2018 între bănuitul, Baciú Ivan și martorul, Baciú Elena (f.d.91-92, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 14.12.2018 între învinuitul, Baciú Ivan și martorul, Bazerganova Galina (f.d.93-94, vol. I); procesul - verbal de confruntare din 26.12.2018 între învinuitul, Baciú Ivan și martorul, Agaci Vladislav (f.d.95-96, vol. I); procesul - verbal de ridicare din 11.09.2018 prin care de la învinuitul, Baciú Ivan s-a ridicat un CD cu înregistrări video efectuate la 09.08.2018 (f.d.104, vol. I); procesul - verbal de examinare a obiectului din 11.09.2018, prin care au fost examinate înregistrările video ridicate la 11.09.2018*

de la Baciú Ivan (f.d.105, vol. I), instanța de apel nu a apreciat corespunzător admisibilitatea acestora, în acest sens argumentul părții apărării potrivit căruia: „...instanța de apel a omis să dea apreciere argumentelor apărării în ceea ce ține de calificarea greșită a acțiunilor inculpatului conform alin.(3) art.287 Cod penal, limitându-se doar la concluzia că Baciú Ivan nu a acționat în legitimă apărare”, nu și-a găsit răspuns în decizia instanței de apel, or, sub acest aspect Colegiul penal lărgit atestă că instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

La acest segment, instanța de apel a reprodus unele repere teoretice privind componența infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, așa cum a calificat fapta inculpatului prima instanță, menționând că susține poziția ultimei, însă, fiind abilitată cu împuterniciri de a judeca fondul cauzei, instanța de apel urma să motiveze complet și obiectiv argumentele părții apărării cu privire la greșita calificare a faptelor imputate inculpatului, oferind un răspuns motivat asupra invocărilor părții apărării în calitate de apelant.

Analizând decizia contestată în raport cu temeiurile de casare invocate de către partea apărării, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel a omis să se expună asupra argumentelor apărării, inclusiv și asupra argumentului, cu privire la corectitudinea încadrării acțiunilor inculpatului conform alin.(3) art.287 Cod penal, atât prin prisma art.133 Cod de procedură penală, cât și prin prisma prevederilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a adoptat Hotărârea din 19.06.2006, nr. 4 – „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, în care a estimat că: „Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Este necesar de explicat că, în sensul art.287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

... vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, în acest caz, calificarea trebuie făcută, în temeiul art.152 CP și art.354 „Huliganismul nu prea grav” Cod contravențional. În cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art.152 și art.287 CP. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea, de două ori, la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”. Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de vătămarea intenționată medie a integrității corporale ori a sănătății, cele săvârșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face, prin prisma art.287 și art.152 Cod penal”

Prin urmare, speței abordate îi este relevantă doctrina, cât și jurisprudența națională și internațională, conform căreia, în cazul în care vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății rezultă din violența aplicată, în cadrul încălcării grosolane a ordinii publice (art.287 Cod penal), calificarea se va efectua, în virtutea art.152 Cod penal și art. 354 Cod contravențional (Huliganismul nu prea grav). Nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art.152 și art.287 Cod penal, deoarece principiul *non bis in idem* interzice tragerea, de două ori, la

răspundere penală și sancționarea pentru aceeași faptă. La caz, violența enunțată reprezintă „aceeași faptă”.

Or, acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, fiind însoțite de o violență mai gravă decât cea absorbită de infracțiunea de huliganism – vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății și vătămarea neînsemnată, nu mai pot constitui o parte a infracțiunii stabilite la art.287 Cod penal. Infracțiunea de huliganism (art.287 Cod penal) nu poate absorbi infracțiunea stipulată la art.152 Cod penal, deoarece infracțiunea absorbantă trebuie să prevadă o pedeapsă mai aspră, decât infracțiunea absorbită.

La acest aspect, instanța de apel nu a oferit un răspuns motivului invocat în apelul părții apărării cu privire la admisibilitatea unor probe în respectivul proces penal.

Având la bază argumentele expuse supra, Colegiul penal lărgit consideră pripite concluziile instanței de apel de a menține sentința fără modificări, or, instanța de apel nu a cercetat fondul cauzei și apelurilor declarate, nu s-a expus asupra probelor administrate în speță, referindu-se superficial asupra acestora, fără a le descrie și a le aprecia conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fără a se expune concret care din probele prezentate se resping sau se admit, așa cum se stipulează în art.394 alin.(1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază soluția. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos din 19 aprilie 1994, pct. 61*), din hotărâre trebuie să rezulte cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, pct. 30*).

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent și prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate în apeluri, să verifice și să aprecieze minuțios probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să dea apreciere convenită fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpaților și să argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către inculpatul Baciú Ivan.

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Furtună Viorel în numele inculpatului Baciú Ivan, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2020, în cauza penală în privința lui *Baciú Ivan xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 25 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor